

וְנֹאכְלוּ בָאֵשׁ. כְּמוֹ זֶה קָרַח
לְמִטָּה, וְהִפְלֵ כְּמוֹ זֶה.

יהי רקיע - התפשטה התפרדות
זו מזו. א"ל - כתף של ימין א"ל
גדול התפשט התפרדות מתוף
המים להשתלם השם הזה א"ל
ולהתפלל באותה התפרדות זה
בזה, והתפרד מאל אלהים הי"ם.
אלה התפרדו והתהפכו להיות
מים תחתונים ימ"ה, אותה
התפרדות שהתפשט בשני מים
עליונים הי"ם, זה הי"ם גדול.
הי"ם מים עליונים. ההפך של
האותיות האלה ימ"ה, מים
תחתונים. כיון שהתקנו, נעשו
הכל כלל אחד והתפרד שם זה
בכמה מקומות.

מים עליונים זכרים, ומים
תחתונים נקבות. בתחלה היו
מים במים, עד שנפרדו, להפיר
מים עליונים ותחתונים, זה
אלהים (מים עליונים). וזה אדני (מים
תחתונים). וזו ה' עליונה וה'
תחתונה. מה פתוב? ויעש
אלהים את הרקיע. התפשטות זו
לקח שם זה אלהים מים
עליונים, ומים תחתונים אדני.
ועם כל זה, כיון שהשתלמו מים
זכרים במים נוקבים, שם אלהים
התפשט בכל.

ואף על גב שהפריד בין מים
עליונים לתחתונים, מחלקת לא
התבטלה עד יום שלישי,
והספמה המחלקת, והכל
התישב במקומו פראוי. ובגלל
מחלקת זו, אף על פי שהוא
קיום העולם, לא כתוב כי טוב
בשני, שלא השתלם המעשה.
מים עליונים ומים תחתונים היו
כאחד, ולא היו תולדות בעולם
עד שנפרדו ונודעו, ולכן עשו
תולדות.

ועם כל זה, אף על גב שהבדלה
היתה בשני והמחלקת בו היתה

בְּגִוּוֹנָא דָּא קָרַח לְתַתָּא. וְכֹלָא כְּגִוּוֹנָא דָּא.
יְהוּ רְקִיעַ אַתְּפִשְׁט פְּשִׁיטוּ דָּא מִן דָּא. א"ל
קִטְפָא יְמִינָא א"ל גְּדוּל אַתְּפִשְׁט פְּשִׁיטוּ
מִן גּוּ מִיָּא לְאַשְׁתְּלָמָא שְׁמָא דָּא א"ל
וְלֹאֲתַפְלְלָא בְּהוּא פְּשִׁיטוּ דָּא בְּדָא,
וְאַתְּפִשְׁט מְאֵל אֱלֹהִים הִי"ם אֲלִין אַתְּפִשְׁטוּ
וְאַתְּהַפְּכוּ לְמַהוּי מִיִּין תַּתָּאִין ימ"ה הוּא
פְּשִׁיטוּ דְאַתְּפִשְׁט בְּשִׁנֵי, מִיִּין עֲלָאִין הִי"ם זֶה
הִי"ם גְּדוּל. הִי"ם מִיִּין עֲלָאִין, הַפּוֹכָא דְאַלִין
אַתּוּן ימ"ה מִיִּין תַּתָּאִין. כִּיּוֹן דְאַתְּתַקְנוּ
אַתְּעִבִידוּ כֹּלָא כֹּלָא חֲדָא וְאַתְּפִשְׁט שְׁמָא דָּא
בְּכַמָּה דוּכְתֵי.

מִיִּין עֲלָאִין דְכוּרִין. וּמִיִּין תַּתָּאִין נּוֹקְבֵי.
בְּקַדְמִיתָא הוּוּ מִים בְּמִים, עַד
דְאַתְּפִרְשׁוּ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא מִיִּין עֲלָאִין וְתַתָּאִין,
דָּא אֱלֹהִים (נ"א מִיִּין עֲלָאִין). וְדָא אַדְנִי (נ"א מִיִּין תַּתָּאִין).
וְדָא ה' עֵילָאָה וְה' תַּתָּאָה. מַה כְּתִיב וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֵת הַרְקִיעַ. אַתְּפִשְׁטוּתָא דָּא נְטִל
שְׁמָא דָּא אֱלֹהִים מִיִּין עֲלָאִין. (דף יח ע"א)
תַּתָּאִין אַדְנִי. וְעַם כֹּל דָּא כִּיּוֹן דְאַשְׁתְּלִימוּ
מִיִּין דְכוּרִין בְּמִיִּין נּוֹקְבֵין, שְׁמָא דְאַלֵּהִים
אַתְּפִשְׁט בְּכֹלָא.

וְאַף עַל גַּב דְאַפְרִישׁ בֵּין מִיִּין עֲלָאִין
לְתַתָּאִין, מַחְלוּקַת לָא אַתְּבַטֵּל עַד יוֹם
תְּלִיתָאִי וְאַסְפִּים מַחְלוּקַת וְאַתִּישְׁב כֹּלָא
בְּדוּכְתִיָּה פְּדָקָא יְאוּת. וּבְגִין מַחְלוּקַת דָּא אָף
עַל פִּי דְאִיהוּ קִיּוּמָא דְעֲלָמָא לָא כְּתִיב כִּי טוֹב
בְּשִׁנֵי, דְלָא אֲשְׁתְּלִים עוּבְדָא. מִיִּין עֲלָאִין
וּמִיִּין תַּתָּאִין הוּוּ כְּחֲדָא וְלָא הוּוּ תוּלְדִין
בְּעֲלָמָא עַד דְאַתְּפִרְשׁוּ וְאַשְׁתְּמוּדְעוּ. וּבְגִין כִּף
עֲבָדוּ תוּלְדִין.

וְעַם כֹּל דָּא אָף עַל גַּב דְהִבְדִּלָּה הוּי בְּשִׁנֵי
וּמַחְלוּקַת בֵּיהּ הָוָה, יוֹם תְּלִיתָאִי אַסְפִּים

בְּכֹלֵא דְהוּא שְׁמָא דְאִיגְלָף בְּגַלְיַפּוּי (ס"א יהוה)
 הָהּ לְאִסְתַּפְּמָא מִיִּין עֲלָאִין וּמִיִּין תַּתְּאִין ה'
 עֲלָאָה, ה' תַּתְּאָה, ו' בִּינְיָיְהוּ. לְאִשְׁלָמָא
 בְּתַרִּין סְטָרִין. וְסִימְנָא דָּא מִי הִירְדָן מִיִּין
 עֲלָאִין קָמוּ גַד אֶחָד. מִיִּין תַּתְּאִין נַחְתּוּ לְיַמָּא.
 וַיִּשְׂרָאֵל אֲזָלִי בְּאַמְצַעִיתָא.

- יום השלישי הספים בפל,
 שהוא שם שנחזקק בחזקתו
 [יהוה] הו"ה להספים בין מים
 עליונים ומים תחתונים. ה'
 עליונה ה' תחתונה, ו' ביניהם
 להשלים בשני צדדים. וסימן זה
 מי הירדן, מים עליונים, קמו ג'ד
 אחד. מים תחתונים ירדו לים,
 וישראל הלכו באמצע.

חֲמִשׁ רְקִיעִין פְּתִיבֵי הֶכָּא וְחֵי הַעוֹלָמִים אֲזִיל
 בְּהוּ וְאַנְהִיג בְּהוּ וְכִלְהוּ וְכִלְיָן דָּא
 בְּדָא. וְאֵלְמָלָא הָאִי מַחְלוּקַת דְּאִסְתַּפְּסָם עַל יְדֵי
 דְאַמְצַעִיתָא לָא אֲתַפְּלִילוּ וְלָא אֲשַׁתִּירוּ (נ"א
 אַתְּנִישְׁרוּ) דָּא בְּדָא. חֲמִשׁ מְאָה שָׁנִין אַנוּן
 דְּאִילְנָא דְחֵי דְבִיק בְּהוּ לְמַעַבְד אַפִּין וְתוֹלְדִין
 לְעֵלְמָא וְכֹל מִימּוּי דְבְּרָאשִׁית דְּנַגְדִין
 וְאַתְמַשְׁכֵּן מִבְּרָאשִׁית אֲתַפְּלָגוּ תַּחוּתוּי עַל
 יְדֵיהּ. וְדוּד מְלָפָא נְקִיט פְּלָא וְאִיהוּ פְּלִיג
 לְבַתָּר דְּכַתִּיב, (שמואל ב' ו') וַיַּחֲלַק לְכָל הָעָם לְכָל
 הַמּוֹן וְגו' וְכַתִּיב, (תהלים קד) תַּתֵּן לָהֶם יִלְקוּטוֹן
 וְכַתִּיב, (משלי לא) וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה וַתַּתֵּן טָרֶף
 וְגו'.

חמשה רקיעים כתוב כאן, וחי
 העולמים הולך בהם ומנהיג
 בהם, וכלם פלולים זה בזה.
 ואלמלא מחלקת זו שהספמה
 על ידי האמצע, לא נכללו ולא
 השתירו [נ"א נתשירו] זה בזה. חמש
 מאות שנים הם שעץ החיים דבק
 בהם לעשות פרות ותולדות
 לעולם, וכל מימי בראשית
 ששופעים ונמשכים מבראשית
 נחלקו תחתיו על ידו, ודוד
 המלך לקח הכל, והוא חלק אחר
 כף, שכתוב (שמואל-ב' ו') וַיַּחֲלַק לְכָל
 הָעָם לְכָל הַמּוֹן וְגו', וכתוב
 (תהלים קד) תתן להם ילקוטון,
 וכתוב (משלי לא) ותקם בעוד לילה
 ותתן טרף וכו'.

בְּשַׁעֲתָא דְאַתְעַר מַחְלוּקַת בְּתוּקְפָא
 דְשְׁמָאֵלָא, אֲסַגִּי וְאַתְקַף הוֹרְפִילָא
 דְטִיפְסָא וְנַפְקוּ מִתַּמָּן טְסִירִין וְאַקְרִישׁוּ מִיַּד
 בְּלָא לַחוּתָא כָּלֵל וְהוּוּ דְכַר וְנִיקְבָּא. וּמְנַהוּן
 אֲתַפְּרְשׁוּ זַיִינִין בִּישִׁין לְזַנְיָיְהוּ, וְהָכָּא תְקִיפּוּ
 דְרוּחַ מְסֹאֲבָא בְּכָל אַנוּן תּוּקְפִין טְסִירִין.
 וְאַנוּן רָזָא דְעַרְלָה. אֲלִין אֲתַקְפוּ בְּזַיִינִין
 תְקִיפִין, חַד אַפְּעָ"ה וְחַד נַח"שׁ וְתַרוּוִיְהוּ
 חַד. אַפְּעָה אוֹלִיד (ס"א לְשַׁבְּעִין) לְשַׁבְּעָא שָׁנִין
 בְּחַבּוּרָא חָדָא, אֲתַהֲדַר כְּלָא לְשַׁבְּעַ שָׁנִין
 דְנַחֲשׁ.

בשעה שמתלקת בתוקפא
 בחזק השמאל, מתרפה
 ומתחזקת שלהבת הדינים,
 ויצאו משם קלפות, ונקרשו מיד
 בלי לחות פלל, והיו זכר ונקבה.
 ומהם נפרדו מינים רעים
 למיניהם, וכאן התקיפות של
 רוח הטמאה בכל אותן קלפות
 חזקות, והם סוד הערלה. אלה
 התחזקו במינים חזקים, אחד
 אפע"ה ואחד נח"ש, ושניהם
 אחד. אפע"ה מוליד [לשבעים] לשבע
 שנים בחבור אחד. חוזר הכל
 לשבע שנים של נחש.

הָכָּא אִיהוּ רָזָא דְגִיּהֲנָם דְאַקְרִי בְשַׁבְּעַ
 שְׁמָהּ. יֵצֵר הָרַע בְּשַׁבְּעַ שְׁמָהּ אַקְרִי.
 וּבְכַמָּה דְרָגִין אֲתַפְּשֵׁט מְסֹאֲבוּ מֵהָכָּא לְעֵלְמָא

כאן הוא סוד הגיהנם שנקרא
 בשבעה שמות. יצר הרע נקרא
 בשבעה שמות. ובכמה דרגות
 התפשטה הטמאה מכאן לעולם,